

From: Edel Havin Beukes [edel@beukes.net]

Sent: 31. mai 2006 17:53

To: Seksjon for miljø- og bærekraftig utvikling

Cc: edel@beukes.net; ikff@ikff.no

Subject: INNSPILL TIL REGJERINGENS HANDLINGSPLAN FOR MILJØRETTET
UTVIKLINGSSAMARBEID

1. IKFF

INTERNASJONAL KVINNELIGA FOR FRED OG FRIHET.

Norsk seksjon av WILPF, Women's International League for Peace and Freedom.

Postadresse: Boks 8810, Youngstorget, N-0028 Oslo

E-post: ikff@ikff.no

Telefon: 23 01 03 40

31. mai 2006.

INNSPILL TIL REGJERINGENS HANDLINGSPLAN FOR MILJØRETTET
UTVIKLINGSSAMARBEID..

Det er mange gode forslag i handlingsplanen, men det er viktig å se på
miljørettet utviklingssamarbeid fra flere vinkler.

For mange er utviklings politikk et ladet begrep. Det virker som det er en skala som
indikerer at noen land og dermed folk er mer utviklete og dermed mere verd enn andre.

Dette verdisynet oppretholder en paternalistisk innstilling fra folk i rike land i nord overfor
andre mennesker og land i sør.

Mange hundre års kolonitid med utbytting og rasistiske holdninger har bidradd til
situasjonen slik den er idag. Den økonomiske globaliseringen og demoniseringen av land og
folk i forbindelse med den såkalte "kampen mot terror" gjør det ikke bedre

Selve utviklingsbegrepet gjenspeiler altså for mange et menneskesyn som ikke kan
aksepterres. Vi vet hva som er best for deg og landet ditt som er så uutviklet og du og landet
ditt bør ha som mål å bli slik som oss.

Språksituasjonen forsterker maktforholdet mellom folkene slik som valg av engelsk både til
hovedspråk der landet har mange forskjellige lokale språk og som 1. fremmedspråk over
store deler av verden. De land og eliter som behersker engelsk får da enda en viktig
maktfaktor å bruke til egen fordel (Se Wangari Maathai sin tale på Kvinnekonferansen i
Beijing i 1995)

Økonomiske maktforhold støttes av militær satsing. Gjør du ikke det vi vil du skal gjøre så
skal du straffes med militære midler.

Norge har gjennom NATO-medlemskapet skaffet seg et forpliktende samarbeid med land og
regimer som bruker alle midler for å skaffe seg kontroll over andre lands ressurser slik som
bl.a. "out of area"- politikk, forkjøpskrig, atomvåpen og militær opprustning i verdenrommet.

Vår plassering i det rike nord og vår deltagelse i NATO gjør det veldig vanskelig å drive et uavhengig miljørettet utviklingssamarbeid. Vi håper likevel på gode norske uavhengige tiltak.

Miljø politikk er et altomfattende, uklart begrep. I virkeligheten dekker det alt som påvirker menneskenes situasjon på kloden. Miljøpolitikk skulle derfor være det viktigste området å behandle, men i praksis er miljøet og miljøpolitikken behandlet som en lite viktig og nedprioritert sektor i samfunnet.

FN trenger et organ som gjenspeiler hvor viktig miljøpolitikk er. Miljøforhold må være overordnet alle andre hensyn.

Menneskene er en av artene på jorda og er biologisk helt avhengig av at naturen fungerer selv om regjeringene i mange land ser ut til å ha glemte dette.

For en som er biologisk skolert er miljøet selve livsgrunnlaget for menneskenes eksistens.

Egentlig skulle FN ha et miljø og ressursforvaltningsorgan. Det er i FN at representantene for verdens folk kan snakke for seg selv! Miljøspørsmål kan ikke sees løsrevet fra ressurs-situasjonen og hvem som har kontrollen over dem.

En nasjonalt kontroll over eierskap og en nasjonal forvaltning av ressursene til beste for et lands innbyggere vil kunne et grunnlag for å kunne føre en miljøpolitikk som kan gi gode resultater. En videreføring av dette blir da kunne bli et mer likeverdig samarbeid mellom landene for å få til en global ansvarlig politikk.

- Det er lett for regjeringer i små land i nord å bli trukket inn som en medspiller til økonomiske og militære tiltak som de store maktaktørenes setter igang om ressursene i mange land i sør. Dette kan være å skaffe seg eiendomsretter og kontroll over andre lands ressurser til matproduksjonen, vann, energikilder, metaller og andre mineraler m.m.

Det enkelte lands regjeringer og folk i sør har store problemer med å håndtere disse kreftene fordi det er svært ulike økonomiske og infrastrukturelle forhold i land i nord og i sør ofte preget av historiske årsaker og pågående kriger og konflikter..

Korrupte ledelser og eliter i sør som i nord som spiller på lag med de store mektige aktørene framfor å føre en politikk som er til beste for landets egne innbyggere og dermed skulle kunne gi muligheter til å bedre situasjonen for fattige i eget land.

En maktpolitikk som går ut på å skaffe seg kontroll over ressurser i andre land, kan føre og fører til væpnede konflikter, kriger og okkupasjoner. Aktuelle eksempler på dette er Irak, Iran, Tsjetjenia, Kongo, Israel/Palestina osv

Enorme ressurser som kunne gått til en bærekraftig utvikling, går til forskning, testing, produksjon, handel og bruk av våpen og tilhørende militært materiel.

Norge bør ha en bistands politikk som belyser ressursforbruket og de ødeleggende den militære sektor medfører i forhold til en politikk på hva som kan oppnås med tilsvarende ressurser når det gjelder å avskaffe fattigdom og miljøforringelse.

En norsk miljørettet bistand må være til beste for innbyggerne i mottakerlandet og deres fremtid i generasjoner fremover og må være på mottakernes premisser.

Kvinner må ha sin rettmessige rolle som 50 % av jordas befolkning også i eierskap og forvaltningen av ressursene og i miljøspørsmål. Norge må være en pådriver for likestilling mellom menn og kvinner.

Men Norge må ha sitt eget hus i orden ved å vise at man tar kvinners bidrag på alle felt på alvor. Menn og kvinners deltagelse i alle gjøremål i samfunnet må stå i forhold til den andel de utgjør i befolkningen. Ministrene for bistand og utenriks som begge er menn må skjerpe seg. Det holder ikke med festtaler.

Norge må ta klar avstand fra atomkraft til energi forsyningen basert på uran, plutonium eller thorium. Norge må ikke støtte opp om bruken av en slik energikilde i bistandspolitikken.

Norge må ikke bidra til at IAEA får en sentral rolle i energipolitikken i FN. IAEA har som hovedinteresse å fremme atomkraft til flest mulig og spesielt i land i sør.

Det bør være en oppgave for Norge som selv ikke har atomkraftverk å minne om at avfallsproblemene ikke er løst, at sikkerhetsproblemene er enorme og at atomkraftproduksjonen også slipper ut klimagasser og at det er andre energikilder å satse på som er bærekraftige. I tillegg er atomkraftverkene storforbrukere av vann som er svært problematisk for matforsyningen og drikkevannssituasjonen når vann er en så alvorlig mangelvare i mange land.

Store økonomiske og menneskelige ressurser er brukt til forskning på atomenergi, dette kunne vært brukt og må nå brukes på bærekraftige energikilder. Norge må satse på å støtte energikilder som er bærekraftige for miljøet.

Norge må støtte en politikk der miljøkonsekvenser utredes og behandles politisk i alle land og for alle sektorer (militære må ikke være unntatt)

Norge må både i eget land og i samarbeidsland støtte en almenutdannelse som styrker de fagområder som er relevante for forståelsen av ressurs og miljø saker.

Mange frivillige organisasjoner samarbeider nord-sør, nord-nord og sør-sør. Norge må kunne støtte delegater både fra eget land og fra samarbeidsland til å delta i internasjonale møter., men også til samarbeide gjennom hele året og til forberedelser til viktige internasjonale møter og til å produsere dokumenter og andre viktige innspill.

Edel Havin Beukes
leder IKFF

epost: edel@beukes.net